

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2569** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Я. Б. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 15.01.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 98^{-ми} състав, по адм. наказателно дело №1647/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че връченият му екземпляр от Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е абсолютно нечетлив, което е ограничило правото му на защита, тъй като на практика не е могъл да направи възражения и коментари по отразените в него фактически констатации. Счита, че първостепенният съд е приел безкритично показанията на свидетеля Д., който е другият участник в пътнотранспортното произшествие (ПТП) и следователно е заинтересован от изхода на спора. Сочи, че свидетелят В. е пристигнал на мястото на ПТП като длъжностно лице и не може да свидетелства относно начина и механизма на настъпването му. Твърди, че не му е бил издаван талон за медицинско изследване за съдържанието на алкохол в кръвта, което го е лишило от възможността да се защити по отношение на твърдяното управление на моторното превозно средство (МПС) след употреба на алкохол. Чрез процесуалния

си представител адв. Й. прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №17-4332-026325/19.12.2017г.

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), Отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СП), дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №17-4332-026325/19.12.2017г., издадено от началник Отдел „Пътна полиция“ на СДВР, на А. Я. Б. са наложени три административни наказания „глоба“:

- 1) в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл.179, ал.2 във вр. с ал.1, т.5, предл. 4^{-то} от Закона за движението по пътищата (ЗДвП);
- 2) в размер на 1000 (хиляда) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, на основание чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП и ;
- 3) в размер на 10 (десет) лева, на основание чл.183, ал.1, т.1, предл. 3^{-то} ЗДвП,

за това, че на 03.12.2017г., около 12.00 часа в [населено място] управлявал лек автомобил марка „Пежо“ с държавен контролен номер (ДК №) С3236НХ, собственост на А. С. З., в[жк]по [улица] към [улица]и на кръстовището на равнозначни пътища с улица без име срещу [жилищен адрес] реализирал ПТП като не пропуснал намиращия се отдясно лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] . При извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7410+ №0003, проба №493 е бил отчетен положителен резултат – 1.12 промила. На водача бил издаден талон за медицинско изследване №0014578 в Многопрофилна болница за активно лечение (МБАЛ) „Св. А.“. Лицето не представило и свидетелство за управление на МПС, с което виновно е нарушило разпоредбите съответно на чл.48, чл.5, ал.3, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №17-4332-026325/19.12.2017г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено са описани нарушенията и обстоятелствата при които са били извършени. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът Б. е извършил вменените му нарушения на чл.5, ал.3, т.1, чл.48 и чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства

по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 98^{III} с-в.

С чл.48 ЗДвП е въведено задължение за водач на пътно превозно средство (ППС) на кръстовище на равнозначни пътища да пропусне ППС, което се намира или приближава от дясната му страна, а водачът на нерелсово ППС да пропусне релсовите ППС, независимо от местоположението и посоката им на движение.

В случая касаторът не оспорва факта на настъпване на ПТП в посочените в АУАН дата и време. Не оспорва и факта, че ПТП е настъпило на кръстовище на равнозначни пътища, като другият лек автомобил – участник в произшествието, е приближавал отдясно на управляваното от Б. МПС. Горните факти са безспорно установени и с писмените доказателства, събрани в административно-наказателното и в съдебното производство: Декларация, дадена от А. Б. за времето, мястото и условията при настъпване на ПТП, Скица на ПТП, приложение и неразделна част от Протокол за ПТП №1663125/03.12.2017г., подписани без възражения от касатора Б..

При тези факти правилен и в съответствие със събраните писмени и гласни доказателства е изводът на първостепенния съд, че касаторът Б. не е изпълнил задължението да пропусне ППС, което се намира или приближава от дясната му страна, регламентирано в чл.48 ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност, а наложеното наказание за това нарушение е в съответствие с приложимата норма на чл.179, ал.2 във вр. с ал.1, т.5 ЗДвП.

С разпоредбата на чл.5, ал.3, т.2 ЗДвП (приложимата редакция ДВ, бр.77/2017г., в сила от 26.09.2017г.) е въведена императивна забрана за водачите на ППС да ги управляват под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.1 ЗДвП (редакцията ДВ бр.77/2017г.), наказва се с лишаване от право да управлява МПС, трамвай или самоходна машина за срок от 12 (дванадесет) месеца и глоба 1000 (хиляда) лева, който управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.

В случая е безспорно установено с приетите писмени доказателства, че на мястото на ПТП на А. Б. е била извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7410+ №0003, която е отчела положителен резултат за концентрация на алкохол в издишвания въздух - 1.12 промила. В хода на съдебното производство не е бил оборен фактът, че на касатора е бил издаден талон за медицинско изследване (№0014578) на концентрацията на алкохол в кръвта в МБАЛ „Св. А.“, в срок до 45 минути от връчването му, което е станало в 13.30 часа. Напротив, видно от представеното индигирано копие на Талон за изследване с №0014578 Б. е направил изрично волеизявление, че не е съгласен с показанията на техническото средство Алкотест дрегер - отчело концентрация на алкохол в издишвания въздух 1.12 промила и се е подписал лично, че му е бил даден талон за медицинско изследване. Не се твърди обаче по делото и не са ангажирани доказателства такова изследване да е било извършено. При наличието на документ, носещ неговия подпис, в тежест на касатора е било да обори констатациите отразени в АУАН досежно извършеното нарушение на забраната на чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП, включително чрез ангажиране на съдебно-почеркова експертиза, която да установи, че

подписът, положен под Талон за изследване с №0014578 не е на А. Б.. Такива доказателства не са събрани, нито посочени както в административно-наказателното, така и в съдебното производство.

В касационната жалба не са изложени доводи за неправилност на съдебния акт, в частта за извършеното нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП и респективно за наложеното на това основание административно наказание, поради което и съдът не ги обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 15.01.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 98^{-ми} състав, по адм. наказателно дело №1647/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.